

kinderombudsman

het beste besluit:
geef kinderen invloed

Rapport

Onderzoek naar een tijdige asielprocedure voor amv's bij de IND

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Kinderombudsman de klacht over de Immigratie- en Naturalisatie Dienst deels gegrond en deels ongegrond.

Nummer: KOM008/2022
Datum: 15 juni 2022

Onderzoek naar een tijdige asielprocedure voor amv's bij de IND
© De Kinderombudsman, 15 juni 2022.

Kinderombudsvrouw
Margrite Kalverboer

Kinderen hebben rechten

Ieder kind kan in zijn of haar leven in een kwetsbare situatie belanden. Een situatie waarin kinderrechten onder druk staan. De kinderrechten zijn vastgelegd in het 'Kinderrechtenverdrag'. Deze rechten gelden voor iedereen onder de 18 jaar.

De Kinderombudsman bevordert de naleving van kinderrechten in Europees en Caribisch Nederland. Het is onze missie dat alle kinderen in een geweldvrije en stimulerende omgeving opgroeien.

Onderzoek

Ons team doet onafhankelijk onderzoek naar situaties waarin kinderrechten niet (voldoende) worden nageleefd. Wij onderzoeken klachten over (overheids)organisaties, zoals het onderwijs, de kinderopvang en de jeugdzorg. Wij zijn een tweedelijns klachtenorganisatie. Dat betekent dat er eerst een klacht moet worden ingediend bij de organisatie zelf. Is die klacht niet naar tevredenheid afgehandeld? Dan doen wij als dit gevraagd wordt onderzoek naar de klacht.

Advies

De Kinderombudsman geeft advies aan de regering, de Tweede Kamer en (overheids)organisaties. Dit doen we gevraagd en ongevraagd, op basis van onderzoek en signalen die bij ons binnenkomen. We denken mee over structurele oplossingen voor problemen die met de rechten van kinderen te maken hebben.

Stem en invloed van het kind

Het is belangrijk dat iedereen weet dat er kinderrechten zijn en wat deze inhouden. Neemt een professional een beslissing over een kind? Dan moet het belang van het kind daarbij voorop staan. Dat is een van de belangrijkste kinderrechten. Kinderen moeten ook hun mening kunnen geven over een besluit dat hen aangaat. Hun mening moet zwaar wegen. En het besluit moet vervolgens goed aan het kind uitgelegd worden.

Het is belangrijk dat iedereen weet dat er kinderrechten zijn en wat deze inhouden. Dus zowel de kinderen en jongeren zelf, als hun ouders, scholen, de overheid en instanties. Daarom maakt de Kinderombudsman volwassen, kinderen en jongeren bewust van de kinderrechten.

Ga naar onze website voor meer informatie, rapporten en adviezen:

www.kinderombudsman.nl

INHOUD

Samenvatting	5
1. Wat is de klacht en het klachtverloop	6
1.1 Wat is de klacht	6
1.2 Klachtverloop	6
2. Wat zijn de bevindingen: feiten en visies	7
2.1 Feiten	7
2.2 Visies	7
Visie Yaro	7
Visie ministerie van Justitie en Veiligheid in afstemming met de IND	8
Visie advocaat	9
3. Kinderrechtelijk kader	10
4. Beoordeling	12
4.1 Klachtonderdeel 1	12
4.2 Klachtonderdeel 2	12
4.3 Klachtonderdeel 3	13
5. Conclusie en aanbeveling	14
6. Bijlage 1: Kinderrechtelijk kader	15

Samenvatting

Yaro¹ is 13 jaar als hij vanwege de oorlog uit Soedan vlucht. Hij vlucht alleen, zonder zijn ouders, familie of andere begeleiders. In februari 2017 vraagt hij in Nederland asiel aan. Als een kind zonder ouders in Nederland asiel aanvraagt, dan wordt dat een amv genoemd; dit is de afkorting van alleenstaande minderjarige vreemdeling. Pas in januari 2021 laat de IND aan Yaro weten dat hij in Nederland mag blijven.

De advocaat van Yaro heeft namens Yaro klachten over de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) bij de Kinderombudsman ingediend. De Kinderombudsman heeft onderzoek gedaan naar 1) of de IND bij de behandeling van het asielverzoek van Yaro voldoende rekening heeft gehouden met het feit dat Yaro minderjarig is, 2) hoe de IND in toekomst gaat voorkomen dat de procedure zo lang duurt als bij Yaro en 3) of de IND niet alleen zijn advocaat, maar ook Yaro zelf had moeten informeren over de uitkomst van de klacht.

In het onderzoek is het duidelijk geworden dat Yaro veel last heeft gehad van de onzekerheid of hij wel of niet in Nederland mocht blijven. Hij had heel graag zo snel mogelijk zijn moeder en de rest van zijn familie vanuit Soedan naar Nederland laten komen. Dit was voor hem niet mogelijk, omdat je pas om deze 'gezinshereniging' mag vragen, als duidelijk is dat je in Nederland mag blijven. Verder kon Yaro geen bijbaantje hebben of mee op schoolreis naar het buitenland. Ook kon hij door de stress van de onzekerheid minder goed meedoen op school.

De IND en de Kinderombudsman vinden allebei dat de IND bij de behandeling van het asielverzoek van Yaro niet voldoende rekening heeft gehouden met het feit dat Yaro minderjarig is. De Kinderombudsman vindt verder dat de IND niet voldoende heeft laten weten hoe zij ervoor gaan zorgen dat er voortaan sneller duidelijkheid komt op asielaanvragen van amv's. De Kinderombudsman geeft de IND dan ook een aanbeveling om de asielaanvragen van amv's standaard met voorrang te behandelen. De IND moet alles doen om zo snel mogelijk tot het beste besluit voor elke amv te komen.

Tot slot vindt de Kinderombudsman dat de IND het wel goed heeft gedaan door niet Yaro zelf, maar alleen de advocaat van Yaro te informeren over de uitkomst van de klacht. Het is de taak van de advocaat om de minderjarige te informeren. Dat is in dit geval ook gebeurd, de advocaat van Yaro heeft Yaro verteld over de uitkomst van de klacht.

¹ Niet zijn echte naam

1. Wat is de klacht en het klachtverloop

1.1 Wat is de klacht

Op 25 januari 2021 neemt de advocaat van Yaro² contact op met de Kinderombudsman met een klacht over de Immigratie- en Naturalisatie Dienst (IND). De klachtformulering die de basis was voor het onderzoek van de Kinderombudsman is, kent de volgende klachtonderdelen:

1. De advocaat klaagt er namens Yaro over dat de IND in de behandeling van het verzoek van Yaro om internationale bescherming onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn minderjarigheid.
2. De advocaat klaagt er namens Yaro over dat de IND de klacht over de lange duur van Yaro's procedure vanaf 16 april 2019 weliswaar gegrond verklaard heeft, maar niet heeft aangegeven op welke manier hij herhaling in de toekomst voor andere minderjarigen gaat voorkomen.
3. Tot slot klaagt de advocaat er namens Yaro over dat de IND niet naar Yaro zelf heeft gereageerd, naar aanleiding van de gegrond verklaarde klacht over de lange duur van zijn procedure vanaf 16 april 2019.

1.2 Klachtverloop

De advocaat van Yaro heeft de klacht namens Yaro eerst voorgelegd aan de IND. De voornaamste drie klachtonderdelen die bij de IND zijn voorgelegd, gaan over 1) de lange duur van de procedure en over 2) het ontbreken van terugkoppeling over het oordeel van de klacht aan Yaro zelf en ten slotte over 3) het onvoldoende rekening houden met de minderjarigheid van Yaro.

De IND oordeelde in januari 2021 dat het eerste klachtonderdeel deels gegrond is. De IND heeft hiervoor excuses aangeboden. De IND liet zich in de uitspraak niet expliciet uit over de al dan niet gegrondheid van het tweede en derde klachtonderdeel. De Kinderombudsman heeft deze drie klachtonderdelen en een gesprek met Yaro zelf als basis gebruikt voor de klachtformulering van het onderzoek.

² Gefingeerde naam omwille van de privacy

2. Wat zijn de bevindingen: feiten en visies

2.1 Feiten

De Kinderombudsman heeft gesproken met Yaro en zijn advocaat en schriftelijk vragen gesteld aan het Ministerie van Justitie en Veiligheid. Ook heeft de Kinderombudsman de beschikking gehad over diverse schriftelijke stukken, zowel van de advocaat, als van het Ministerie. Op basis van alle informatie kunnen de volgende feiten worden vastgesteld.

Yaro is geboren in Soedan. Op 13 jarige leeftijd vlucht hij voor de oorlog. Hij komt in februari 2017, alleen en zonder documentatie, aan in Nederland. In februari 2017 vraagt hij asiel aan. Hij krijgt een voogd van Stichting Nidos en wordt geplaatst in een Somalisch pleeggezin. In juni 2018 volgt de eerste afwijzing van de IND, waartegen de advocaat hoger beroep instelt. In april 2019 verklaart de rechtbank het beroep gegrond. In de uitspraak laat de rechter zich kritisch uit over het feit dat de IND zonder berichtgeving niet op de zitting verschijnt: "Een zitting is al spannend voor een minderjarige en door zonder bericht niet te verschijnen gaat het in de praktijk anders dan waar hij op voorbereid is. Dat levert nog meer spanning op." Medio oktober 2019 stelt de advocaat de IND in gebreke, wegens niet tijdig te beslissen. In november 2019 wordt Yaro aanvullend gehoord. In januari 2020 verklaart de rechtbank het inmiddels ingestelde beroep niet tijdig beslissen, gegrond. De IND moet binnen zeven weken beslissen.

Op 20 maart 2020 besluit de IND het verzoek opnieuw af te wijzen. Het hiertegen ingestelde beroep wordt medio juni 2020 gegrond verklaard. In dezelfde zitting voorziet de rechter zelf in de zaak. De rechter bepaalt dat Yaro een vergunning tot verblijf asiel bepaalde tijd krijgt. De IND gaat hiertegen in hoger beroep en dient voorlopige voorzieningen in bij de Raad van State hangende het hoger beroep. De voorzieningenrechter wijst eind juli 2020 het verzoek toe: de IND hoeft Yaro geen vergunning tot verblijf aan af te geven, in afwachting van de uitspraak in het hoger beroep.

Eind november 2020 dient de advocaat namens Yaro een klacht in bij de IND. Medio december 2020 volgt de uitspraak van de Raad van State in het ingestelde hoger beroep door de IND. De rechter verklaart het hoger beroep gegrond. De IND moet opnieuw binnen acht weken beslissen. Op 5 januari 2021 volgt de klachtingspraak van de IND. Een dag later, op 6 januari 2021, besluit de IND Yaro een vergunning tot verblijf bepaalde tijd toe te wijzen.

2.2 Visies

De Kinderombudsman heeft Yaro, de advocaat en het ministerie van Justitie en Veiligheid in de gelegenheid gesteld om hun visie te geven op de gebeurtenissen. Yaro heeft in aanwezigheid van zijn voogd van Stichting Nidos en een tolk Soedanees aan een medewerker van de Kinderombudsman verteld, hoe hij de procedure bij de IND heeft ervaren. Hieronder worden de visies kort beschreven.

Visie Yaro

Yaro vertelt dat zijn voogd in januari 2021 met een bos bloemen naar hem toe kwam. Zij vertelde dat hij een verblijfsvergunning had. "Dat was heel erg fijn nieuws. Ik heb daar heel lang op moeten wachten."

In februari 2017 kwam Yaro alleen en zonder papieren aan in Nederland. Hij vindt dat hij in het begin echt slecht behandeld is door de IND. De IND geloofde hem steeds niet en dat was zwaar. Voor hem leek het of de IND alles deed om hem te kunnen afwijzen. Hij was nog heel jong en vertelde gewoon de waarheid. De IND twijfelde zelfs of hij Soedanees was. "Het doet wat met je als ze aan je identiteit twijfelen. Het is echt zwaar."

Yaro vertelt dat hij bij de eerste afwijzing te jong was om echt goed te begrijpen wat het betekende. Bij de tweede afwijzing was dat anders. De rechter had twee keer heel duidelijk gezegd dat hij vond dat de IND het niet goed gedaan had. Dat gaf hem weer hoop. Toen er daarna wéér een afwijzing kwam, was hij nog meer teleurgesteld en voelde hij nog meer stress. Dat heeft veel effect op hem gehad. Hij vertelt dat als hij eerder een verblijfsvergunning had gehad, dan had hij zijn moeder naar Nederland kunnen laten komen. Hij mist haar erg. Hij piekert over haar, waar ze is en hoe het met haar is. Zijn vader overleed toen hij nog jong was. Yaro leefde in Soedan samen met zijn moeder, drie zussen en twee broers. Toen Yaro ongeveer anderhalf jaar in Nederland was, heeft hij een paar keer telefonisch contact gehad met zijn moeder. Zijn vriend had hem geholpen om haar te zoeken. Aan de telefoon kon hij haar eindelijk laten weten dat hij veilig was en dat het goed met hem ging. Een erg belangrijk moment voor hem. Daarna is het telefonisch contact helaas niet meer mogelijk geweest. Hij weet niet waar zijn moeder is. Hij maakt zich veel zorgen om haar en mist haar echt heel erg. Hij zou het allerliefste haar naar Nederland willen laten komen. Nu hij niet weet waar zijn moeder is, is een verzoek om gezinshereniging echter heel lastig.

Yaro legt uit dat als hij eerder een verblijfsvergunning had gehad, dat hij zich dan ook beter op zijn studie had kunnen concentreren. "Ik had dan een hoger niveau kunnen doen. Ik was vaak aan het piekeren over mijn moeder en mijn toekomst. Ook kon ik veel dingen niet doen die andere kinderen wel konden. Ik kon bijvoorbeeld geen bijbaan hebben, niet naar het buitenland (voor vakantie of een schoolreis) of een BBL opleiding volgen. Voor die opleiding moet je namelijk ook gelijk werken en dat kan niet als je geen verblijfsvergunning hebt."

Hij vindt het heel fijn dat zijn advocaat zich zo voor hem inzet. Van hem kreeg hij steeds het vertrouwen dat het wel goed zou komen. Hij vindt het goed dat de advocaat de klacht heeft ingediend, omdat hij graag wil dat het voor andere AMV's (alleenstaande minderjarige vreemdeling) beter en sneller gaat. Yaro vindt dat de IND vooral meer moeite moet doen om een jongere serieus te nemen en sneller moet besluiten. Hij had het fijn gevonden als de IND niet alleen naar zijn advocaat maar ook naar hem persoonlijk ook excuses had aangeboden over dat ze zo lang hebben gedaan om een hem een verblijfsvergunning te geven.

Visie ministerie van Justitie en Veiligheid in afstemming met de IND

Het ministerie van Justitie en Veiligheid acht het eerste klachtonderdeel gegrond. Bij de weging van alle factoren in de besluitvorming over het verzoek van Yaro om internationale bescherming, had meer gewicht moeten worden toegekend aan de minderjarigheid van Yaro. De besluitvorming had op dit punt zorgvuldiger gemoeten. In aanvulling daarop laat het ministerie weten dat het belang van het kind niet op zichzelf kan leiden tot het verstrekken van een asielvergunning. Het ministerie verwijst naar diverse uitspraken van het Hof van Justitie van de Europese Unie, waaruit blijkt dat asielvergunningen uitsluitend verstrekt mogen worden, indien de vreemdeling vreest voor vervolging danwel ernstige schade die verband houdt met foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een derdelander in zijn land van herkomst. "Wel wordt het belang van het kind meegewogen in de toets aan artikel 8 EVRM³, die in het kader van een asielaanvraag ambtshalve plaatsvindt."

Het ministerie acht het tweede klachtonderdeel ongegrond, omdat de advocaat in de aanvankelijke klacht niet expliciet gevraagd heeft om aan te geven hoe herhaling voor andere AMV's voorkomen wordt. Het ministerie laat weten dat de IND zich inspant om zorgvuldig en tijdig op aanvragen van amv's te beslissen. Nederland kent geen beleid om asielaanvragen aan amv's standaard met voorrang te beoordelen. Wel is het staande praktijk dat ketenpartners (de voogd van Nidos, manager van COA of de zaaksverantwoordelijke medewerker van de IND) gemotiveerd kunnen vragen om voorrang in de behandeling van een asielverzoek van een kwetsbare minderjarige. Het is ook staande praktijk dat aan de start

³ Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) voorziet in het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven.

van de asielprocedure, asielaanvragen van amv's versneld in behandeling worden genomen. Ook krijgen de amv's gelijk een advocaat en een voogd toegewezen. Het ministerie geeft aan dat een tijdige behandeling van asielaanvragen van amv's altijd één van de grootste prioriteiten is van de IND. Dit moet wel in de context worden gezien van andere zaken, zoals een tijdelijke hoge instroom, de prioriteit van andere aanvragen en beschikbaarheid van speciaal opgeleide medewerkers voor het gehoor van amv's. Ook is de IND in de behandeling van het asielverzoek van een amv afhankelijk van partners in de asielketen, met name van voogdijinstelling Stichting Nidos. Er zijn twee maatregelen genomen die de doorlooptijden van asielprocedures van amv's moeten terugdringen. In 2021 zijn amv-teams gestart op locatie Den Bosch die de werkvoorraad en de doorlooptijd van asielaanvragen van amv's moeten terug te dringen. Daarnaast is een ketenbrede werkgroep Leeftijdsbepaling belast met het verbeteren van het proces van leeftijdsbepaling en terugdringing van de doorlooptijden in dat proces.

Het ministerie laat in reactie op het derde klachtonderdeel weten, dat de advocaat van de minderjarige, namens de minderjarige de klacht heeft ingediend. De advocaat heeft de IND verzocht om hem van de bevindingen op de hoogte te houden. Het is gebruikelijk om de correspondentie aan een minderjarige via zijn advocaat te laten verlopen als deze er is.

Visie advocaat

De advocaat van Yaro is ontevreden over het handelen van de IND in het asielverzoek van Yaro. Er is naar zijn mening in alle besluiten aangaande Yaro te weinig rekening gehouden met de minderjarigheid van Yaro. Hierdoor heeft de procedure veel te lang geduurd en heeft Yaro langer dan nodig en goed is, in onzekerheid verkeerd over of hij in Nederland mag blijven. Hij is van mening dat de IND en in het bijzonder de Unit Procesvertegenwoordiging, onvoldoende reflecteert op zijn eigen handelen. Hij mist een interne kwaliteitstoets die voorkomt dat er besluiten worden genomen die gebrekkig zijn en waar de menselijke maat ontbreekt. De advocaat verwijst daarbij in het bijzonder naar de tweede afwijzende beslissing van de IND op het verzoek van Yaro. Naar zijn mening was deze beslissing in vele opzichten zo slecht, dat deze nimmer verzonden had mogen worden. "De IND had van te voren kunnen zien dat het beroep gegrond verklaard zou worden. De beslissing had dan ook, voor de behandeling ter zitting, ingetrokken moeten worden."

Hij vindt het onterecht dat de IND geen beleid heeft dat asielaanvragen van amv's met voorrang worden behandeld. Op basis van het kinderrechtenverdrag en general comment 6 moet dit volgens hem wel beleid zijn. Instanties en dus ook de IND, moeten er alles aan doen om binnen korte tijd tot een rechtvaardig besluit te komen op het asielverzoek van een amv. Aan dit alles heeft het ontbroken bij Yaro.

3. Kinderrechtelijk kader

Op grond van artikel 6 van het kinderrechtenverdrag (IVRK) is de overheid verplicht de ontwikkeling van kinderen te beschermen en schade aan ontwikkeling te voorkomen en/of weg te nemen. Minderjarigen die met of zonder ouders naar Nederland zijn gevlucht, verdienen daarbij extra aandacht. Zij hebben door hun vlucht - die vaak op traumatische wijze verloopt - te maken met instabiliteit op vele terreinen die voor hun ontwikkeling van belang zijn. Er is discontinuïteit ten aanzien van onderwijs en culturele context, ze hebben vaak te maken met eigen stress door wat zij hebben meegemaakt en stress van hun ouders of familie; of de familie nu bij hen is of achtergebleven in het land van herkomst. Vaak zijn zij ook nog niet helemaal in staat hun wensen en behoeften verstaanbaar (en) kenbaar te maken. Dit maakt dat zij zich bij aankomst in Nederland op een zeer kwetsbaar punt in hun leven bevinden.

Het is in het belang van hun welzijn en ontwikkeling dat met deze kwetsbare positie zoveel mogelijk rekening wordt gehouden, onder andere door zo spoedig mogelijk op een aanvraag te oordelen. Uit artikel 22 uit het IVRK en bijbehorend general comment (gc) 6 blijkt dat elk kind dat asiel zoekt of erkend is als vluchteling, recht heeft op bijzondere bescherming en bijstand. Het general comment bepaalt verder dat de asielaanvragen van kinderen voorrang moeten krijgen en er altijd rekening moet worden gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid van deze kinderen. Betrokken instanties dienen ernaar te streven om snel tot een zorgvuldig conform het IVRK afgewogen besluit te komen.

Op grond van artikel 3 IVRK en general comment 14 hoort bij elk besluit dat een kind raakt, een belangenafweging te worden gemaakt, waarbij het belang van het kind een eerste overweging is. Het gaat hierbij om zowel besluiten op de aanvraag zelf, als besluiten over de vraag wannéér er op de aanvraag een besluit genomen wordt. Het belang van het kind dient te worden onderzocht en vastgesteld en daarna afgewogen te worden tegen andere belangen, zoals bijvoorbeeld de belangen van een organisatie. De belangen van het kind gaan niet altijd voor, maar hebben wel een zwaarwegend karakter en kunnen dus niet zomaar terzijde worden geschoven. Hoe groter de impact van een besluit op het leven van een kind, hoe meer eisen het kinderrechtenverdrag stelt aan deze afweging. Zo moeten besluiten met een grote impact bij voorkeur in multidisciplinair verband genomen worden. Nadat het besluit genomen is, moet het besluit in begrijpelijke taal aan het betrokken kind worden uitgelegd.

Om te kunnen bepalen wat in het belang is van het kind, moet er naast alle relevante kinderrechten gekeken worden naar een zevental niet uitputtende elementen. Zo moet altijd in kaart worden gebracht 1) wat de mening van het kind is, 2) wat de identiteit van het kind is, 3) wat het besluit betekent voor het behoud van de gezinsomgeving en het onderhouden van betrekkingen 4) wat het besluit betekent voor de zorg, bescherming en veiligheid van het kind, 5) wat de kwetsbaarheid is van een kind en 6) wat het besluit betekent voor het recht van het kind op gezondheid en 7) op onderwijs. Niet in elke zaak zijn al deze zeven elementen relevant. Voor de beoordeling van deze klacht staat de vraag centraal of de IND in het belang van Yaro voorrang had moeten verlenen aan de behandeling van zijn asielaanvraag. Voor de beantwoording van de vraag wat het belang van Yaro daarbij was, zijn -gezien de verklaringen van Yaro- de volgende elementen relevant:

- De mening van het kind (artikel 12 IVRK);
- Het behoud van de gezinsomgeving en het onderhouden van betrekkingen (artikelen 9, 10 IVRK)
- De kwetsbare situatie waarin het kind zich bevindt (artikelen 2, 22, 30 en 39 IVRK);
- Zorg, bescherming en veiligheid van het kind (artikelen 3, 6, 18, 19 IVRK);
- Het recht op onderwijs van het kind (artikelen 28 en 29 IVRK);
- Het recht op gezondheid van het kind (artikel 24 IVRK).

De relevante artikelen uit het IVRK en relevante delen uit de betreffende general comments zijn opgenomen in de bijlage.

4. Beoordeling

In dit hoofdstuk worden de klachtonderdelen beoordeeld. Alvorens daartoe wordt overgegaan worden de belangen van Yaro bepaald, zodat deze bij de klachtonderdelen afgewogen kunnen worden.

Belangen van Yaro bij het besluit zijn aanvraag met voorrang te behandelen

Yaro bevindt zich in een zeer kwetsbare situatie. Hij is als 13 jarige alleen uit Soedan gevlucht waar het door oorlog onveilig was. Hij is in februari 2017 alleen en zonder documentatie in Nederland aangekomen. Op dat moment heeft hij geen contact meer met zijn familie en vrienden en zijn toekomst is lange tijd onzeker. Hij spreekt de Nederlandse taal niet, en bevindt zich in een andere religieuze en culturele omgeving dan dat hij gewend was. Het is in het belang van Yaro dat er snel duidelijkheid komt over het besluit op zijn aanvraag. Zolang er geen duidelijkheid is over de beslissing op zijn aanvraag, ervaart Yaro spanning en stress door de onzekerheid over zijn toekomst en of hij gezinshereniging kan aanvragen. Voor de ontwikkeling en het welzijn van Yaro is het dan ook van groot belang dat hij zo snel mogelijk duidelijkheid krijgt.

4.1 Klachtonderdeel 1

Klachtformulering

De advocaat klaagt er namens Yaro over dat de IND in de behandeling van het verzoek van Yaro om internationale bescherming onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn minderjarigheid.

Oordeel

Het ministerie van Justitie en Veiligheid heeft dit klachtonderdeel gegrond verklaard. De Kinderombudsman sluit zich hierbij aan. Uit niets is namelijk gebleken dat de IND bij de beslissingen over het te doorlopen proces in de behandeling van het asielverzoek – zoals het al dan niet voorrang geven -, het belang van Yaro heeft onderzocht of meegewogen. Hierdoor heeft Yaro (veel) langer dan nodig stress en onzekerheid ervaren over zijn toekomst en of hij gezinshereniging met zijn familie kon aanvragen. Het handelen van de IND is hiermee in strijd met het kinderrechtenverdrag, in het bijzonder artikelen 3, 22 en 39 IVRK.

Het volgende klachtonderdeel gaat over de manier waarop de IND herhaling voor andere minderjarigen in de toekomst voorkomen gaat worden.

4.2 Klachtonderdeel 2

Klachtformulering

De advocaat klaagt er namens Yaro over dat de IND de klacht over de lange duur van Yaro's procedure vanaf 16 april 2019 weliswaar gegrond verklaard heeft, maar niet heeft aangegeven op welke manier hij herhaling in de toekomst voor andere minderjarigen gaat voorkomen.

Oordeel

De Kinderombudsman acht dit klachtonderdeel gegrond. Het ministerie heeft onvoldoende duidelijk gemotiveerd, hoe de IND de belangen van minderjarige asielzoekers onderzoekt en meeweegt in besluiten die gaan over de tijdigheid waarmee er voor de amv's duidelijkheid komt op hun asielaanvragen. Het is om die reden niet duidelijk hoe een lange behandelduur van asielverzoeken van amv's voorkomen wordt.

Toelichting

Na de deels gegrondverklaring van de klacht over de lange behandelduur door de IND, had de IND vervolgens duidelijk moeten maken hoe herhaling in de toekomst wordt voorkomen.

Ook al is daar in de klachtenprocedure niet expliciet om gevraagd.

De IND heeft aangegeven wel prioriteit te willen geven aan asielvragen van amv's, maar dat andere belangen (zoals een hoge instroom) in de praktijk zwaarder (kunnen) wegen dan het belang van de amv's. Er is geen beleid om in alle besluiten die minderjarigen raken, de belangen van deze minderjarige(n) te onderzoeken en mee te wegen, conform artikel 3 IVRK en general comment 14. Er is dan ook geen beleid om asielaanvragen van amv's standaard met voorrang te behandelen. Ketenpartners, zoals de voogd of een manager van COA, kunnen de IND gemotiveerd vragen om voorrang in de behandeling van een asielverzoek van een kwetsbare minderjarige. De IND gaat hier echter voorbij aan het gegeven dat álle amv's kwetsbaar zijn. De spoedige behandeling van hun asielverzoek zou niet af moeten hangen van het verzoek van één van de betrokken ketenpartners, maar moet volgen uit een onderzoek naar het belang van de betrokken minderjarigen.

De twee genomen maatregelen die de doorlooptijden van asielprocedures van amv's moeten terugdringen (amv-teams en werkgroep Leeftijdbeoordeling), dragen mogelijk bij aan het inkorten van de behandeltijd van asielverzoeken van amv's. Deze maatregelen zorgen er echter niet voor dat de asielverzoeken van amv's voorrang krijgen. Er zijn door het ministerie geen andere maatregelen aangegeven waaruit blijkt dat asielverzoeken van amv's met voorrang worden behandeld.

4.3 Klachtonderdeel 3

Klachtformulering

Tot slot klaagt de advocaat er namens Yaro over dat de IND niet naar Yaro zelf heeft gereageerd, naar aanleiding van de gegrond verklaarde klacht over de lange duur van zijn procedure.

Oordeel

De Kinderombudsman acht dit klachtonderdeel ongegrond. Yaro is door zijn advocaat geïnformeerd over de gegrondverklaring van de klacht over de lange behandelduur.

Toelichting

Als er na een belangenafweging een besluit genomen is, moet dit besluit in begrijpelijke taal aan het kind worden teruggekoppeld. In dit geval is Yaro over het besluit van de IND op zijn klacht en de aangeboden excuses, geïnformeerd door zijn advocaat. De Kinderombudsman kan het ministerie volgen in zijn redenering dat de gebruikelijke route is om correspondentie via de advocaat te laten verlopen. Tegelijkertijd kan wel overwogen worden dat als de IND besluiten neemt die een minderjarige raken, dat de IND dan óók de minderjarige zelf daarover in begrijpelijke taal informeert. Dit laatste kan ook met een aan de minderjarige gerichte brief via de advocaat.

5. Conclusie en aanbeveling

De advocaat van Yaro heeft namens Yaro geklaagd over de Immigratie en Naturalisatie Dienst, onderdeel van het Ministerie van Justitie en Veiligheid.

Het ministerie heeft het eerste klachtonderdeel gegrond verklaard. Op basis van het onderzoek komt de Kinderombudsman tot het oordeel dat klachtonderdelen 1 en 2 gegrond zijn. De Kinderombudsman acht klachtonderdeel 3 ongegrond.

De Kinderombudsman doet de volgende aanbeveling:

Behandel de asielaanvragen van alleenstaande minderjarige vreemdelingen conform general comment nummer 6 standaard met voorrang. Stel daarbij alles in het werk om zo snel mogelijk te komen tot een besluit waarin het belang van het kind conform artikel 3 IVRK en gc 14 wordt onderzocht en meegenomen.

M. Kalverboer
de Kinderombudsvrouw

6. Bijlage 1: Kinderrechtelijk kader

Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK)

Artikel 2

1. De Staten die partij zijn bij dit Verdrag, eerbiedigen en waarborgen de in het Verdrag beschreven rechten voor ieder kind onder hun rechtsbevoegdheid zonder discriminatie van welke aard ook, ongeacht ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale, etnische of maatschappelijke afkomst, welstand, handicap, geboorte of andere omstandigheid van het kind of van zijn of haar ouder of wettige voogd.
2. De Staten die partij zijn, nemen alle passende maatregelen om te waarborgen dat het kind wordt beschermd tegen alle vormen van discriminatie of bestraffing op grond van de omstandigheden of de activiteiten van, de meningen geuit door of de overtuigingen van de ouders, wettige voogden of familieleden van het kind.

Artikel 3

1. Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.
2. De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn of haar welzijn, rekening houdend met de rechten en plichten van zijn of haar ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk voor het kind zijn, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen.
3. De Staten die partij zijn, waarborgen dat de instellingen, diensten en voorzieningen die verantwoordelijk zijn voor de zorg voor of de bescherming van kinderen voldoen aan de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde normen, met name ten aanzien van de veiligheid, de gezondheid, het aantal personeelsleden en hun geschiktheid, alsmede bevoegd toezicht.

Artikel 6

1. De Staten die partij zijn, erkennen dat ieder kind het inherente recht op leven heeft.
2. De Staten die partij zijn, waarborgen in de ruimst mogelijke mate de mogelijkheden tot overleven en de ontwikkeling van het kind.

Artikel 9

1. De Staten die partij zijn, waarborgen dat een kind niet wordt gescheiden van zijn of haar ouders tegen hun wil, tenzij de bevoegde autoriteiten, onder voorbehoud van de mogelijkheid van rechterlijke toetsing, in overeenstemming met het toepasselijke recht en de toepasselijke procedures, beslissen dat deze scheiding noodzakelijk is in het belang van het kind. Een dergelijke beslissing kan noodzakelijk zijn in een bepaald geval, zoals wanneer er sprake is van misbruik of verwaarlozing van het kind door de ouders, of wanneer de ouders gescheiden leven en er een beslissing moet worden genomen ten aanzien van de verblijfplaats van het kind.
2. In procedures ingevolge het eerste lid van dit artikel dienen alle betrokken partijen de gelegenheid te krijgen aan de procedures deel te nemen en hun standpunten naar voren te brengen.

3. De Staten die partij zijn, eerbiedigen het recht van het kind dat van een ouder of beide ouders is gescheiden, op regelmatige basis persoonlijke betrekkingen en rechtstreeks contact met beide ouders te onderhouden, tenzij dit in strijd is met het belang van het kind.
4. Indien een dergelijke scheiding voortvloeit uit een maatregel genomen door een Staat die partij is, zoals de inhechtenisneming, gevangenneming, verbanning, deportatie, of uit een maatregel het overlijden ten gevolge hebbend (met inbegrip van overlijden, door welke oorzaak ook, terwijl de betrokkene door de Staat in bewaring wordt gehouden) van één ouder of beide ouders of van het kind, verstrekt die Staat, op verzoek, aan de ouders, aan het kind of, indien van toepassing, aan een ander familielid van het kind de noodzakelijke inlichtingen over waar het afwezige lid van het gezin zich bevindt of waar de afwezige leden van het gezin zich bevinden, tenzij het verstrekken van die inlichtingen het welzijn van het kind zou schaden. De Staten die partij zijn, waarborgen voorts dat het indienen van een dergelijk verzoek op zich geen nadelige gevolgen heeft voor de betrokkene(n).

Artikel 10

1. In overeenstemming met de verplichting van de Staten die partij zijn krachtens artikel 9, eerste lid, worden aanvragen van een kind of van zijn ouders om een Staat die partij is, voor gezinshereniging binnen te gaan of te verlaten, door de Staten die partij zijn met welwillendheid, menselijkheid en spoed behandeld. De Staten die partij zijn, waarborgen voorts dat het indienen van een dergelijke aanvraag geen nadelige gevolgen heeft voor de aanvragers en hun familieleden.
2. Een kind van wie de ouders in verschillende Staten verblijven, heeft het recht op regelmatige basis, behalve in uitzonderlijke omstandigheden, persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met beide ouders te onderhouden. Hiertoe, en in overeenstemming met de verplichting van de Staten die partij zijn krachtens artikel 9, tweede lid, eerbiedigen de Staten die partij zijn het recht van het kind en van zijn of haar ouders welk land ook, met inbegrip van het eigen land, te verlaten, en het eigen land binnen te gaan. Het recht welk land dan ook te verlaten is slechts onderworpen aan de beperkingen die bij de wet zijn voorzien en die nodig zijn ter bescherming van de nationale veiligheid, de openbare orde, de volksgezondheid of de goede zeden, of van de rechten en vrijheden van anderen, en verenigbaar zijn met de andere in dit Verdrag erkende rechten.

Artikel 12

1. De Staten die partij zijn, verzekeren het kind dat in staat is zijn of haar eigen mening te vormen, het recht die mening vrijelijk te uiten in alle aangelegenheden die het kind betreffen, waarbij aan de mening van het kind passend belang wordt gehecht in overeenstemming met zijn of haar leeftijd en rijpheid.
2. Hiertoe wordt het kind met name in de gelegenheid gesteld te worden gehoord in iedere gerechtelijke en bestuurlijke procedure die het kind betreft, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van een vertegenwoordiger of een daarvoor geschikte instelling, op een wijze die verenigbaar is met de procedureregels van het nationale recht.

Artikel 18

1. De Staten die partij zijn, doen alles wat in hun vermogen ligt om de erkenning te verzekeren van het beginsel dat beide ouders de gezamenlijke verantwoordelijkheid dragen voor de opvoeding en de ontwikkeling van het kind. Ouders of, al naar gelang het geval, wettige voogden, hebben de eerste verantwoordelijkheid voor de opvoeding en de ontwikkeling van het kind. Het belang van het kind is hun allereerste zorg.

2. Om de toepassing van de in dit Verdrag genoemde rechten te waarborgen en te bevorderen, verlenen de Staten die partij zijn passende bijstand aan ouders en wettige voogden bij de uitoefening van hun verantwoordelijkheden die de opvoeding van het kind betreffen, en waarborgen zij de ontwikkeling van instellingen, voorzieningen en diensten voor kinderopvang.
3. De Staten die partij zijn, nemen alle passende maatregelen om te waarborgen dat kinderen van werkende ouders recht hebben op gebruikmaking van diensten en voorzieningen voor kinderopvang waarvoor zij in aanmerking komen.

Artikel 19

1. De Staten die partij zijn, nemen alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen en maatregelen op sociaal en opvoedkundig gebied om het kind te beschermen tegen alle vormen van lichamelijk of geestelijk geweld, letsel of misbruik, lichamelijke of geestelijke verwaarlozing of nalatige behandeling, mishandeling of exploitatie, met inbegrip van seksueel misbruik, terwijl het kind onder de hoede is van de ouder(s), wettige voogd(en) of iemand anders die de zorg voor het kind heeft.
2. Deze maatregelen ter bescherming dienen, indien van toepassing, doeltreffende procedures te omvatten voor de invoering van sociale programma's om te voorzien in de nodige ondersteuning van het kind en van degenen die de zorg voor het kind hebben, alsmede procedures voor andere vormen van voorkoming van en voor opsporing, melding, verwijzing, onderzoek, behandeling en follow-up van gevallen van kindermishandeling zoals hierboven beschreven, en, indien van toepassing, voor inschakeling van rechterlijke instanties.

Artikel 22

1. De Staten die partij zijn, nemen passende maatregelen om te waarborgen dat een kind dat de vluchtelingenstatus wil verkrijgen of dat in overeenstemming met het toepasselijke internationale of nationale recht en de toepasselijke procedures als vluchteling wordt beschouwd, ongeacht of het al dan niet door zijn of haar ouders of door iemand anders wordt begeleid, passende bescherming en humanitaire bijstand krijgt bij het genot van de van toepassing zijnde rechten beschreven in dit Verdrag en in andere internationale akten inzake de rechten van de mens of humanitaire akten waarbij de bedoelde Staten partij zijn.
2. Hiertoe verlenen de Staten die partij zijn, naar zij passend achten, hun medewerking aan alle inspanningen van de Verenigde Naties en andere bevoegde intergouvernementele organisaties of niet-gouvernementele organisaties die met de Verenigde Naties samenwerken, om dat kind te beschermen en bij te staan en de ouders of andere gezinsleden op te sporen van een kind dat vluchteling is, teneinde de nodige inlichtingen te verkrijgen voor hereniging van het kind met het gezin waartoe het behoort. In gevallen waarin geen ouders of andere familieleden kunnen worden gevonden, wordt aan het kind dezelfde bescherming verleend als aan ieder ander kind dat om welke reden ook, blijvend of tijdelijk het leven in een gezin moet ontberen, zoals beschreven in dit Verdrag.

Artikel 24

1. De Staten die partij zijn, erkennen het recht van het kind op het genot van de grootst mogelijke mate van gezondheid en op voorzieningen voor de behandeling van ziekte en het herstel van gezondheid. De Staten die partij zijn, streven ernaar te waarborgen dat geen enkel kind zijn of haar recht op toegang tot deze voorzieningen voor gezondheidszorg wordt onthouden.
2. De Staten die partij zijn, streven de volledige verwezenlijking van dit recht begeleiding voor ouders, en voorzieningen voor en voorlichting over gezinsplanning te ontwikkelen.
3. De Staten die partij zijn, nemen alle doeltreffende en passende maatregelen teneinde traditionele gebruiken die schadelijk zijn voor de gezondheid van kinderen af te schaffen.
4. De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe internationale samenwerking te bevorderen en aan te moedigen teneinde geleidelijk de algehele verwezenlijking van het in dit artikel erkende recht te bewerkstelligen. Wat dit betreft wordt in het bijzonder rekening gehouden met de behoeften van ontwikkelingslanden.

Artikel 28

1. De Staten die partij zijn, erkennen het recht van het kind op onderwijs, en teneinde dit recht geleidelijk en op basis van gelijke kansen te verwezenlijken, verbinden zij zich er met name toe:
 - a. primair onderwijs verplicht te stellen en voor iedereen gratis beschikbaar te stellen;
 - b. de ontwikkeling van verschillende vormen van voortgezet onderwijs aan te moedigen, met inbegrip van algemeen onderwijs en beroepsonderwijs, deze vormen voor ieder kind beschikbaar te stellen en toegankelijk te maken, en passende maatregelen te nemen zoals de invoering van gratis onderwijs en het bieden van financiële bijstand indien noodzakelijk;
 - c. met behulp van alle passende middelen hoger onderwijs toegankelijk te maken voor een ieder naar gelang zijn capaciteiten;
 - d. informatie over en begeleiding bij onderwijs- en beroepskeuze voor alle kinderen beschikbaar te stellen en toegankelijk te maken;
 - e. maatregelen te nemen om regelmatig schoolbezoek te bevorderen en het aantal kinderen dat de school vroegtijdig verlaat, te verminderen.
2. De Staten die partij zijn, nemen alle passende maatregelen om te verzekeren dat de wijze van handhaving van de discipline op scholen verenigbaar is met de menselijke waardigheid van het kind en in overeenstemming is met dit Verdrag.
3. De Staten die partij zijn, bevorderen en stimuleren internationale samenwerking in aangelegenheden die verband houden met onderwijs, met name teneinde bij te dragen tot de uitbanning van onwetendheid en analfabetisme in de gehele wereld, en de toegankelijkheid van wetenschappelijke en technische kennis en moderne onderwijsmethoden te vergroten. In dit opzicht wordt met name rekening gehouden met de behoeften van ontwikkelingslanden.

Artikel 29

1. De Staten die partij zijn, komen overeen dat het onderwijs aan het kind dient te zijn gericht op:
 - a. de zo volledig mogelijke ontplooiing van de persoonlijkheid, talenten en geestelijke en lichamelijke vermogens van het kind;
 - b. het bijbrengen van eerbied voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, en voor de in het Handvest van de Verenigde Naties vastgelegde beginselen;

- c. het bijbrengen van eerbied voor de ouders van het kind, voor zijn of haar eigen culturele identiteit, taal en waarden, voor de nationale waarden van het land waar het kind woont, het land waar het is geboren, en voor andere beschavingen dan de zijne of de hare;
- d. de voorbereiding van het kind op een verantwoord leven in een vrije samenleving, in de geest van begrip, vrede, verdraagzaamheid, gelijkheid van geslachten, en vriendschap tussen alle volken, etnische, nationale en godsdienstige groepen en personen behorend tot de oorspronkelijke bevolking;
- e. het bijbrengen van eerbied voor de natuurlijke omgeving.

2. Geen enkel gedeelte van dit artikel of van artikel 28 mag zo worden uitgelegd dat het de vrijheid aantast van individuele personen en rechtspersonen, onderwijsinstellingen op te richten en daaraan leiding te geven, evenwel altijd met inachtneming van de in het eerste lid van dit artikel vervatte beginselen, en van het vereiste dat het aan die instellingen gegeven onderwijs voldoet aan de door de Staat vastgestelde minimumnormen.

Artikel 30

In die Staten waarin etnische of godsdienstige minderheden, taalminderheden of personen behorend tot de oorspronkelijke bevolking voorkomen, wordt het kind dat daartoe behoort niet het recht ontzegd tezamen met andere leden van zijn of haar groep zijn of haar cultuur te beleven, zijn of haar eigen godsdienst te belijden en ernaar te leven, of zich van zijn of haar eigen taal te bedienen.

Artikel 39

De Staten die partij zijn, nemen alle passende maatregelen ter bevordering van het lichamelijk en geestelijk herstel en de herintegratie in de maatschappij van een kind dat het slachtoffer is van: welke vorm ook van verwaarlozing, exploitatie of misbruik; foltering of welke andere vorm ook van wrede, onmenselijke of ontterende behandeling of bestraffing; of gewapende conflicten. Dit herstel en deze herintegratie vinden plaats in een omgeving die bevorderlijk is voor de gezondheid, het zelfrespect en de waardigheid van het kind.

General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1)*, CRC/C/GC/14, 29 May 2013.

Toelichting Kinderombudsman:

Uit deze General Comment volgt dat bij iedere beslissing de belangen van kinderen moeten worden bepaald en daarna moeten worden afgewogen tegen eventuele andere belangen. Uit deze weging volgt een beslissing. Om de belangen van kinderen te bepalen, heeft het Kinderrechtencomité een aantal elementen aangewezen waar in ieder geval rekening mee gehouden moet worden voor zover van toepassing. Het gaat om de volgende *zeven basiselementen*:

- *De mening van het kind* over de situatie en te nemen beslissing. Het Kinderrechtenverdrag noemt geen leeftijdsgrenzen. Het is afhankelijk van de leeftijd en de ontwikkeling van het kind of een kind om zijn of haar mening gevraagd kan worden. Dat een kind zijn of haar mening moet kunnen geven, betekent niet dat die ook altijd wordt gevolgd. Er wordt een passend gewicht aan gegeven: het is afhankelijk van de leeftijd en ontwikkeling van het kind hoe zwaar de mening meetelt. Voor de mening van het kind is ook artikel 12 van het Kinderrechtenverdrag belangrijk en General Comment nummer 125: dit General Comment geeft uitleg over artikel 12. Als een kind niet zelf zijn mening kan geven (bijvoorbeeld omdat een gesprek te belastend is of het kind niet beschikbaar is

voor een gesprek, of omdat het om een groep kinderen gaat die niet vertegenwoordigd kan worden), dan is het belangrijk om informatie over het kind of groep kinderen en hun mening, wensen en belangen in te winnen via anderen om het kind of de kinderen heen, of via andere documenten.

- De identiteit van het kind. Het gaat om de unieke kenmerken en eigenschappen van een kind en ook om de culturele of religieuze identiteit van een kind. Belangrijke kinderrechten zijn daarvoor artikel 7, 8 en 14 IVRK;
- Behoud van de gezinsomgeving en onderhouden van betrekkingen. Het gezin is volgens het Kinderrechtenverdrag de fundamentele (belangrijkste) maatschappelijke eenheid en de natuurlijke omgeving voor de groei en het welzijn van kinderen. Stabiliteit en continuïteit in de opvoedsituatie maken hier onderdeel van uit. Belangrijke kinderrechten hiervoor zijn artikel 5, 7, 8, 9 en 18 IVRK;
- Zorg, bescherming en veiligheid van het kind. Het gaat om het welzijn van kinderen in brede zin. Enerzijds gaat dit om basisbehoeften op materieel, fysiek, educatief en emotioneel vlak. Anderzijds gaat het om de behoefte aan affectie en veiligheid. Belangrijke kinderrechten zijn artikel 3, 6, 5, 18, 19 IVRK;
- Kwetsbare situatie waarin het kind zich bevindt, waarbij rekening wordt gehouden met de vorm en mate van kwetsbaarheid van elk kind. De mate waarin een kind kwetsbaar is, kan afhangen van de situatie waarin het kind zit in combinatie met de eigenschappen van het kind en kan ook afhangen van de factoren die het kind kwetsbaar maken: een homoseksuele puber is kwetsbaarder op een Islamitische school dan op een openbare school. Een kind kan ook kwetsbaar zijn door de aanwezigheid van risicofactoren (zoals geen stabiele thuissituatie) of slechte ervaringen in het verleden (zoals mishandeling thuis, trauma opgelopen tijdens een vlucht). Belangrijke kinderrechten zijn artikel 2, 22, 23, 30 IVRK;
- Recht van het kind op gezondheid. Het gaat hierbij om het recht op de grootst mogelijke gezondheid. Dit recht is opgenomen in artikel 24 IVRK;
- Recht van het kind op onderwijs. Voor het recht op onderwijs en sociale veiligheid op school zijn belangrijke kinderrechten artikel 19, 28 en 29 IVRK;

Daarnaast kunnen nog andere kinderrechten en/of feiten relevant zijn om de belangen van het kind te kunnen bepalen.

General comment No. 6 (2005) Treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin, CRC/GC/2005/6, 01 September 2005.

2.1 (c) Procedurele waarborgen en ondersteunende maatregelen (art. 3(3))

68. Passende maatregelen die op grond van artikel 22(1) van het Verdrag vereist zijn, dienen rekening te houden met de bijzondere kwetsbaarheid van niet-begeleide en gescheiden kinderen en met het nationale rechtskader en de nationale voorwaarden. Dergelijke maatregelen moeten worden geleid door de onderstaande overwegingen.
69. Een asielzoekend kind dient te worden vertegenwoordigd door een volwassene die bekend is met de achtergrond van het kind en die bevoegd en in staat is om zijn of haar belangen te behartigen (zie hoofdstuk V (b), "Toewijzing van een voogd of adviseur of wettelijke vertegenwoordiger"). Het niet-begeleide of gescheiden kind dient tevens in alle gevallen kosteloos toegang te krijgen tot een bevoegde wettelijke vertegenwoordiger, ook wanneer het verzoek om toekenning van de vluchtelingenstatus volgens de normale procedures voor volwassenen wordt behandeld.

70. Verzoeken om de vluchtelingenstatus van niet-begeleide en gescheiden kinderen krijgen voorrang en er dient alles aan te worden gedaan om snel en eerlijk een beslissing te nemen.
71. De minimale procedurele waarborgen dienen onder meer in te houden dat het verzoek wordt vastgesteld door een bevoegde instantie die volledig gekwalificeerd is op het gebied van asiel- en vluchtelingenzaken. Wanneer de leeftijd en de rijpheid van het kind het toelaten, dient een persoonlijk onderhoud met een bevoegde ambtenaar te worden toegestaan voordat een definitieve beslissing wordt genomen. Wanneer het kind niet in staat is rechtstreeks met de bevoegde ambtenaar in een gemeenschappelijke taal te communiceren, dient de hulp van een gekwalificeerde tolk te worden ingeroepen. Bovendien dient het kind het "voordeel van de twijfel" te krijgen, als er geloofwaardigheidsproblemen zijn met betrekking tot zijn of haar verhaal alsmede de mogelijkheid om in beroep te gaan voor een formele herziening van de beslissing.
72. De gesprekken dienen te worden gevoerd door vertegenwoordigers van de beslissingsinstantie voor de vluchtelingenstatus, die rekening houden met de bijzondere situatie van niet-begeleide kinderen om de beoordeling van de vluchtelingenstatus uit te voeren en inzicht te krijgen in de geschiedenis, de cultuur en de achtergrond van het kind. Het beoordelingsproces dient een onderzoek per geval te omvatten van de unieke combinatie van factoren behorend bij ieder kind, met inbegrip van de persoonlijke, gezins- en culturele achtergrond van het kind. De voogd en de wettelijke vertegenwoordiger dienen aanwezig te zijn bij alle gesprekken.
73. In het geval van grootschalige vluchtelingenbewegingen waarbij geen individuele vluchtelingenstatus kan worden vastgesteld, kunnen de Staten aan alle leden van een groep de vluchtelingenstatus toekennen. In dergelijke omstandigheden hebben alle niet-begeleide of gescheiden kinderen recht op dezelfde status als de andere leden van de desbetreffende groep.

**kinder
ombudsman**

Dit is een publicatie van
de Kinderombudsman

Juni 2022

www.kinderombudsman.nl